

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΒΕΝΤΟΥΡΗΣ ΚΑΤΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

(Προσφυγές αρ. 35950/09 και 7750/10)

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

23 Ιουλίου 2015

Η απόφαση αυτή είναι οριστική. Μπορεί να επέλθουν αλλαγές ως προς τη μορφή.

Στην υπόθεση Θεοδωρόπουλος και Βεντούρης κατά Ελλάδας,

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Πρώτο Τμήμα) που συνεδρίασε σε επιτροπή με την ακόλουθη σύνθεση :

Mirjana Lazarova Trajkovska, *Πρόεδρο,*

Λίνο-Αλέξανδρο Σισιλιάνο,

Ksenija Turković, *Δικαστές,*

και με τη σύμπραξη της Karen Reid, Γραμματέως Τμήματος,

Αφού διασκέφθηκε σε συμβούλιο στις 2 Ιουλίου 2015,

Εξέδωσε την παρούσα απόφαση που υιοθετήθηκε την ημερομηνία αυτή :

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση προέκυψε μετά από προσφυγές που άσκησαν κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας ενώπιον του Δικαστηρίου δυνάμει του 34 της Σύμβασης προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών («η Σύμβαση») τις ημερομηνίες που αναφέρονται στον πίνακα του παραρτήματος.

2. Οι προσφυγές κοινοποιήθηκαν στην Κυβέρνηση (« η Κυβέρνηση »).

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ**ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΥΠΟ ΚΡΙΣΗ ΥΠΟΘΕΣΗΣ**

3. Ο κατάλογος των προσφευγόντων και οι οικείες διευκρινίσεις επί των προσφυγών αναφέρονται στον πίνακα του παραρτήματος.

4. Οι προσφεύγοντες παραπονούνται για τη διάρκεια των ποινικών διαδικασιών, η οποία ήταν υπερβολική κατά τη γνώμη τους, και ένας εκ των δύο παραπονείται για την έλλειψη πραγματικής προσφυγής στο εθνικό δίκαιο. Οι προσφεύγοντες επικαλούνται επίσης αιτιάσεις αντλούμενες από άλλες διατάξεις της Σύμβασης.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ

I. ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΣΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

5. Λόγω της ομοιότητας των προσφυγών, το Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να τις συνεκδικάσει και να εκδώσει μία απόφαση.

II. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 § 1 ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 13 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

6. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η διάρκεια των ποινικών διαδικασιών δεν είναι συμβατή με την απαίτηση της «λογικής προθεσμίας» και ο προσφεύγων της προσφυγής αρ. 7750/10 υποστηρίζει ότι δεν είχε στη διάθεσή του πραγματική προσφυγή ως προς το θέμα αυτό. Επικαλούνται το άρθρο 6 § 1 και το άρθρο 13 της Σύμβασης τα οποία είναι διατυπωμένα ως εξής:

Άρθρο 6 § 1

« Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή ...εντός λογικής προθεσμίας υπό ... δικαστηρίου, ... το οποίον θα αποφασίση, ...επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως ...».-

Άρθρο 13

« Παν πρόσωπον του οποίου τα αναγνωριζόμενα εν τη ... Συμβάσει δικαιώματα και ελευθερίες παρεβιάσθησαν, έχει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον εθνικής αρχής, έστω και αν η παραβίασις διεπράχθη υπό προσώπων ενεργούντων εν τη εκτελέσει των δημοσίων καθηκόντων των».

7. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η «λογική» διάρκεια της διαδικασίας πρέπει να κρίνεται ανάλογα με τις πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης και με τη βοήθεια των ακόλουθων κριτηρίων: τον περίπλοκο χαρακτήρα της υπόθεσης, τη συμπεριφορά των προσφευγόντων και των αρμοδίων αρχών καθώς και το διακύβευμα της υπόθεσης για τους ενδιαφερόμενους (βλ., μεταξύ πολλών άλλων, *Pélissier et Sassi κατά Γαλλίας* [GC], n° 25444/94, § 67, CEDH 1999-II).

8. Στην υπόθεση επί της αρχής *Μιχελιουδάκης κατά Ελλάδας* (αρ. 54447/10, 3 Απριλίου 2012), το Δικαστήριο συμπέρανε την παραβίαση σχετικά με ζητήματα παρόμοια με αυτά που αποτελούν το αντικείμενο των παρούσων υποθέσεων.

9. Μετά από εξέταση του συνόλου των στοιχείων που του υποβλήθηκαν, το Δικαστήριο δεν εντοπίζει κανένα πραγματικό περιστατικό ή επιχείρημα που να το πείθει ότι πρέπει να καταλήξει σε διαφορετικό συμπέρασμα ως προς το παραδεκτό και το βάσιμο των υπό κρίση αιτιάσεων. Δεδομένης της νομολογίας του επί του θέματος, κρίνει ότι στην υπό κρίση υπόθεση, η διάρκεια των επίδικων διαδικασιών είναι υπερβολική και δεν πληροί τις προϋποθέσεις της «λογικής προθεσμίας».

10. Το Δικαστήριο επισημαίνει επίσης ότι ο προσφεύγων της προσφυγής αρ. 7750/10 δεν είχε στη διάθεσή του καμία πραγματική προσφυγή που να του επιτρέπει να προβάλει τις σχετικές με τη διάρκεια της διαδικασίας αιτιάσεις του.

11. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι οι εν λόγω αιτιάσεις είναι παραδεκτές και καταδεικνύουν παραβίαση του άρθρου 6 § 1 και του άρθρου 13 της Σύμβασης.

III. ΕΠΙ ΤΩΝ ΛΟΠΙΩΝ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΩΝ

12. Οι προσφεύγοντες προέβαλαν και άλλες αιτιάσεις υπό το πρίσμα διαφόρων άρθρων της Σύμβασης.

13. Το Δικαστήριο εξέτασε τις προσφυγές, κατάλογος των οποίων αναφέρεται στον συνημμένο πίνακα, και διαπιστώνει, μετά από εξέταση του συνόλου των στοιχείων που έχει στη διάθεσή του, και στο βαθμό που τα επίδικα πραγματικά περιστατικά εμπίπτουν στην αρμοδιότητά του, ότι οι εν λόγω αιτιάσεις δεν περιέχουν καμία ένδειξη παραβίασης των δικαιωμάτων και των ελευθεριών που διατυπώνονται στη Σύμβασή ή τα Πρωτόκολλά της.

Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι το τμήμα αυτό της προσφυγής είναι προδήλως αβάσιμο και πρέπει να απορριφθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 35 §§ 3 και 4 της Σύμβασης.

IV. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

14. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της Σύμβασης,

« Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, και αν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει παρά μόνο ατελή εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εφόσον είναι αναγκαίο, στον παθόντα δίκαιη ικανοποίηση. »

15. Έχοντας υπόψη τα έγγραφα που έχει στη διάθεσή του και τη νομολογία του (*Μιχελιουδάκης κατά Ελλάδας*, αρ.54447/10, 3 Απριλίου 2012) το Δικαστήριο κρίνει εύλογο να επιδικάσει τα ποσά που αναφέρονται στον συνημμένο πίνακα.

16. Το Δικαστήριο κρίνει ότι αρμόζει να υπολογισθούν οι τόκοι υπερημερίας επί του επιτοκίου διευκολύνσεως οριακού δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τραπεζής, προσαυξημένου κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΟΜΟΦΩΝΑ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

1. *Αποφασίζει* να συνεκδικάσει τις προσφυγές,
2. *Κηρύσσει* τις προσφυγές παραδεκτές ως προς τις αιτιάσεις που αφορούν την υπερβολική διάρκεια των ποινικών διαδικασιών και την έλλειψη πραγματικής προσφυγής στο εθνικό δίκαιο (βλ. πίνακα του παραρτήματος), και απαράδεκτες ως προς τα περαιτέρω,
3. *Αποφαίνεται* ότι οι αιτιάσεις που αφορούν την υπερβολική διάρκεια των ποινικών διαδικασιών, καθώς και την έλλειψη πραγματικής προσφυγής για το λόγο αυτό, καταδεικνύουν παραβίαση του άρθρου 6 § 1 και του άρθρου 13 της Σύμβασης,
4. *Αποφαίνεται*
 - α) ότι το καθ' ου η προσφυγή Κράτος πρέπει να καταβάλει στους προσφεύγοντες, εντός τριών μηνών, τα ποσά που αναφέρονται στον συνημμένο πίνακα,
 - β) ότι από την εκπνοή της προθεσμίας αυτής και μέχρι την καταβολή, το ποσό αυτό θα αυξάνεται με απλό τόκο με επιτόκιο ίσο προς το ισχύον κατ' αυτό το χρονικό διάστημα επιτόκιο διευκολύνσεως οριακού δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.

Συντάχτηκε στα γαλλικά και εν συνεχεία κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 23 Ιουλίου 2015, κατ' εφαρμογή του άρθρου 77 §§ 2 και 3 του Κανονισμού του Δικαστηρίου.

Karen Reid

Γραμματέας

Mirjana Lazarova Trajkovska

Πρόεδρος

No Φ 092.22/5298

Κατάλογος των προσφυγών που αφορούν αντλούμενες από το άρθρο 6 § 1 αιτιάσεις
(υπερβολική διάρκεια της ποινικής διαδικασίας)

Αρ. °	Αρ. προσφυγής και ημερομηνία κατάθεσης	Όνομα προσφεύγοντος Ημερομηνία γεννήσεως	Όνομα εκπροσώπου	Έναρξη διαδικασίας	Τέλος διαδικασίας	Συνολική διάρκεια και βαθμοί δικαιοδοσίας	Άλλες αιτιάσεις που εμπίπτουν σε πάγια νομολογία	Επιδικασθέν για ηθική βλάβη ποσό ανά προσφεύγοντα (σε ευρώ) ¹	Επιδικασθέν για έξοδα και δικαστική δαπάνη ποσό ανά προσφυγή (σε ευρώ) ²
1.	35950/09 05/06/2009	Νικόλαος ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ 15/11/1956	Κωνσταντίνος Τσιτσελίκης και Αντώνιος Σπαθής	04/10/2004	20/01/2011	6 έτη και πάνω από 3 μήνες 3 βαθμοί		1 000	
2.	7750/10 29/01/2010	Γεώργιος BENTOYΡΗΣ 02//01/1953	Βασίλειος Χειρδάρης και Κωνσταντίνος Ζήσης	01/08/2003	29/07/2010	7 έτη περίπου 3 βαθμοί	Άρθρο 13 – έλλειψη πραγματικής προσφυγής στο εθνικό δίκαιο για την υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας	2 000	

Ακριβής μετάφραση από το συνημμένο έγγραφο
Η μεταφράστρια

Μαρία Καραμπάτσα

¹ Συν κάθε ποσό που μπορεί να οφείλεται ως φόρος.

² Συν κάθε ποσό που μπορεί να οφείλεται ως φόρος από τον προσφεύγοντα.